

הכנסת

מחלקת מידע ומחקר

הזנות בישראל – סקירת התופעה ויחס הממסד אליה

מוגש לוועדה לקידום מעמד האשה

הכנסת, מחלקת מידע ומחקר

קריית בן-גוריון, ירושלים 91950

טל': 02 - 6408240/1

פקס: 02 - 6496103

www.knesset.gov.il/mmm

כתיבה: אורלי לוטן

אישור: הודיה קין, ראש צוות

עריכה לשונית: מערכת "דברי הכנסת"

כ"ד בסיון תשס"ו

20 ביוני 2006

מבוא

מסמך זה נכתב לקראת דיון בוועדה לקידום מעמד האשה. המסמך עוסק בתופעת הזנות בישראל וביחס הממסד אליה. בתחילת המסמך מובאת סקירה קצרה של מאפייני העיסוק בזנות. בהמשך נסקרת התופעה בישראל ומתואר אופן הטיפול בה. לבסוף מוצגת תוכנית לטיפול בבעיית הזנות המופעלת בסן-פרנסיסקו ומשמשת מודל לתוכניות אחרות בעולם ומובאת הצעה לתוכנית לטיפול בתופעת הזנות בישראל.¹

יודגש כי המסמך אינו עוסק בסוגיות הנוגעות בסחר בנשים.

מהמסמך עולה כי אין אפשרות לאמוד את היקף תופעת העיסוק בזנות בישראל. כמו כן עולה כי הרשויות בישראל אינן מטפלות באופן ייעודי בעוסקים בזנות. הטיפול הקיים נעשה במסגרת טיפול בתופעות הנלוות לעתים קרובות לעיסוק בזנות, כמו שימוש בסמים ופשיעה.

1. מאפייני העיסוק בזנות

מחקרים שנעשו על נשים העוסקות בזנות העלו כי יש כמה מאפיינים שכיחים לאוכלוסייה זו. הכרת מאפיינים אלו עשויה ללמד על הנסיבות שבהן הנשים פונות לעסוק בזנות ולסייע בגיבוש דרכים למניעת הפנייה לעיסוק זה. להלן יובאו כמה מאפיינים שעלו במחקרים:²

- פנייה לזנות בגיל צעיר: רוב הנשים העוסקות בזנות מתחילות לעסוק בכך בגיל צעיר ביותר, על-פי רוב מתחת לגיל 18.
- גדילה במשפחות לא מתפקדות: רבות מהעוסקות בזנות גדלו במשפחות לא מתפקדות, ושיעור ניכר מהן דיווחו על בריחות מהבית קודם לעיסוק בזנות.
- התעללות מינית בתקופת הילדות: ממחקרים שונים עולה כי 70%-90% מהנשים העוסקות בזנות סבלו מהתעללות מינית בילדותן, ובכלל זה גילוי עריות.
- מעגל של שימוש בסמים: רבות מהעוסקות בזנות משתמשות בסמים כדי להקל עליהן את העיסוק (הם משמשים אמצעי ליצירת ניתוק בין הגוף לתודעה). כמו כן, מכורות לסמים מתדרדרות לזנות או נשארות בעולם הזנות כאמצעי לממן סמים לזונה ו/או לבן זוגה. כך נוצר מעגל של שימוש בסמים אשר מקשה את היציאה מעולם הזנות.

הנשים העוסקות בזנות חשופות במידה רבה לאלימות, לנזקים בריאותיים ולפגיעה נפשית.

אלימות: כלפי העוסקות בזנות מופעלת אלימות ברמה קיצונית, הן מצד הסרסורים הן מצד הלקוחות; בכלל זה אונס, אונס קבוצתי, ניסיונות רצח, חניקה, מכות, אלימות מילולית, השפלה, פציעה, שוד ועוד.³

¹ במסמך זה ננקטת על-פי רוב לשון נקבה, משום שרוב העוסקים בזנות הן נשים, אולם הכוונה היא לשני המינים.
² ענת גור, יועצת ארצית לשיקום אסירות, הרשות לשיקום האסיר, וציפי נחשון-גליק, מפקחת ארצית – אלימות במשפחה, משרד הרווחה, "הצעה לתוכנית טיפול בבעיית הזנות בישראל", מאי 2006. התקבל מנחום עידו, דובר משרד הרווחה, ב-18 ביוני 2006; ענת גור, תקציר מחקר "חוויתן של נשים שעסקו בזנות רחב בישראל", אוקטובר 2004. הוגש לוועדה לקידום מעמד האשה לקראת דיון בנושא הזנות בישראל והתעלמות הממסד ביוני 2006; אמיליה קופמן, מכון "תודעה", "מהי הזנות, תובנה לתוך קהילת הנשים בזנות, תיאור מצב". התקבל מעידית הראל-שמש, דוברת מכון "תודעה", ב-15 ביוני 2006.

מנתונים שמציג מכון "תודעה", המטפל בתופעת הזנות והסחר בנשים, עולה כי יותר מ-80% העוסקות בזנות הותקפו פיזית, ומעל 50% מהתקיפות נעשו בידי הלקוחות. כמו כן, עולה כי נשים העוסקות בזנות נאנסות לעתים קרובות, ואת רוב מעשי האונס מבצעים הלקוחות.⁴

בעיות בריאות: נשים העוסקות בזנות סובלות מבעיות בריאות הנובעות הן מהעיסוק בזנות (קרי – קיום יחסי מין בתדירות גבוהה מאוד ועם מספר רב של גברים), הן מגורמים הנלווים לעיסוק בזנות כמו אלימות, שימוש בסמים ותנאי מחיה בלתי הולמים (מגורים ברחוב). ההשלכות הבריאותיות הן תחלואה רבה (במחלות כמו סרטן צוואר הרחם, איידס, דלקת כבד נגיפית ומחלות מין), פציעות הנובעות מאלימות כמו דקירות, שטפי דם ופגיעות ראש והשפעות שליליות של שימוש בסמים.⁵

פגיעה נפשית: העיסוק בזנות, האלימות הכרוכה בו והרקע המשפחתי והסביבתי של הזנות יוצרים נזקים נפשיים אצל רבות מהעוסקות בזנות. בפרט, מחקרים העלו שכיחות גבוהה של הפרעות טראומטיות, מנגנוני הגנה כמו ניתוק בין גוף לנפש ושיכחון (אמנזיה), הפרעות חרדה ודיכאון בקרב זונות.⁶

שיעורי היציאה מהזנות הם נמוכים, ונשים מעטות מצליחות להיחלץ מהעיסוק בזנות ללא עזרה מבחוץ. הקושי לצאת מהזנות נובע בין השאר משליטה פסיכולוגית ופיזית של הסרסור או של בן-הזוג של הזונה, התמכרות לסמים המקשה את הקושי שבזנות ומנגד יוצרת תלות בזנות ככלי למימון הסם, מחסור באפשרויות פרנסה וקיום אחרות ועוד.⁷

2. היקף תופעת הזנות בישראל

כיום אין נתונים על מספר המעורבים בזנות בישראל. המחסור בנתונים אופייני גם למדינות אחרות, שכן רבות מהנשים העוסקות בזנות עוסקות בה בחשאי, גם במדינות שבהן הזנות היא חוקית. הערכה החוזרת ונשנית במקומות שונים היא שמדובר על כמיליון ביקורים אצל זונות מדי חודש, אולם לא ברור על מה הערכה זו מסתמכת.⁸

אין בידי משטרת ישראל נתונים על כלל הנשים העוסקות בזנות אלא רק הערכות בדבר מספר הנשים הזרות שהן קורבנות של סחר בנשים.⁹

גם על עיסוק של קטינים בזנות אין נתונים רשמיים, אולם על-פי הדוח השנתי של עמותת "עלם" (העמותה לנוער במצבי סיכון) יש בישראל יותר מ-1,000 בני נוער בני 12-18 העוסקים בזנות. חלק מבני

---

³ ענת גור, תקציר מחקר "חוייתן של נשים שעסקו בזנות רוחב בישראל", אוקטובר 2004. הוגש לוועדה לקידום מעמד האשה לקראת דיון בנושא הזנות בישראל והתעלמות הממסד ביוני 2006.

⁴ הנתונים הם כלליים ואינם ייחודיים לישראל. אמיליה קופמן, מכון "תודעה", "מהי הזנות, תובנה לתוך קהילת הנשים בזנות, תיאור מצב". התקבל מעידית הראל-שמש, דוברת מכון "תודעה", 15 ביוני 2006.

⁵ ש.ם.

⁶ ש.ם.

⁷ ש.ם.

⁸ ראו למשל אצל ענת גור וציפי נחשון-גליק.

⁹ לפי הערכות המשטרה, בשנת 2001 היו בישראל כ-3,000 קורבנות סחר זרות, ואילו בשנת 2006, בעקבות טיפול משטרתי מסיבי בתופעת הסחר בנשים, ההערכה היא שבישראל יש מאות אחדות של קורבנות סחר בנשים. רפ"ק רענן כספי, סגן חוקרים ארצי במשטרת ישראל, תשובה על פנייה של מרכז המחקר והמידע של הכנסת, התקבלה ב-19 ביוני 2006.

הנוער נמצאים במסגרת לימודית וחיים בבית, ואילו אחרים ברחו מסביבה מתעללת וחיים ברחוב.¹⁰

3. הטיפול בזנות בישראל

ראשית יצוין כי על-פי החוק הישראלי, הזנות כשהיא לעצמה אינה עבירה פלילית. עם זאת, חוק העונשין, התשל"ז-1977, קובע כי הפעולות שלהלן, הקשורות לזנות, הן עבירות: סרסרות למעשי זנות, חזקת סרסרות, הבאת אדם לידי זנות או לידי עיסוק בזנות, סחר בבני-אדם לעיסוק בזנות, ניצול קטינים לזנות, החזקה של מקום לשם זנות או השכרתו לשם כך.¹¹

פרק זה מתמקד בטיפול של הרשויות בישראל בתופעת העיסוק בזנות. חשוב לציין כי לצד פעילות הרשויות פועלים בתחום ארגונים ועמותות כגון מכון "תודעה", "אישה לאישה" ו"איתך", אך מסמך זה לא ירחיב על פעילותם.

3.1. המשרד לביטחון פנים – משטרת ישראל¹²

הטיפול של משטרת ישראל בעבירות שבהן מעורבות נשים ישראליות העוסקות בזנות אינו שונה מהטיפול הרגיל בעבירות, בין שהן עוברות עבירה (למשל סחר בסמים או אלימות) ובין שהן קורבנותיה (למשל – עבירות מין ואלימות). נשים נפגעות עבירות מין זכאיות לטיפול מיוחד, אולם הוא אינו ייחודי לעוסקות בזנות. אין בידי המשטרה פילוח נתונים על עבירות כלפי זונות בבת-בושת ובמשרדי הליווי, ועבירות אלו נכללות במניין הכללי של עבירות המין.

עיסוק של קטינים בזנות נחשב לעבירה הנעשית כלפי קטינים, ולכן הוא מקבל טיפול מועדף.

למשטרת ישראל אין תקציב ייחודי לטיפול בתופעת הזנות.

3.2. משרד הרווחה

במשרד הרווחה אין כיום שירותים ייעודיים לטיפול בנשים ובערות העוסקות בזנות ולשיקומן. הטיפול בעוסקים בזנות נעשה על-פי רוב דרך טיפול בבעיות אחרות הקשורות בזנות, כמו התמכרויות ועבריינות.¹³

טיפול בנערות העוסקות בזנות – לפי דובר משרד הרווחה, נחום עידו, אין שירות ייעודי לנערות העוסקות בזנות, אלא הן מטופלות במסגרת הטיפול בנערות במצוקה. לנערות אלו ניתן טיפול בקהילה על-ידי עובדות סוציאליות, בבית חם, במרכז טיפול אינטנסיבי בקהילה, ובמקרים קיצוניים – על-ידי הכנסה

¹⁰ עמותת "עלם", דוח לשנת 2005, בתוך: http://www.elem.org.il/lm/files/articlefile_1150372887216.pdf, תאריך כניסה: 19 ביוני 2006.

¹¹ חוק העונשין, התשל"ז-1977, תיקון אחרון: ינואר 2006.

¹² רפ"ק רענן כספי, סגן חוקרים ארצי במשטרת ישראל, תשובה על פנייה של מרכז המחקר והמידע של הכנסת, התקבלה ב-19 ביוני 2006.

¹³ ענת גור, יועצת ארצית לשיקום אסירות, הרשות לשיקום האסיר, וציפי נחשון-גליק, מפקחת ארצית – אלימות במשפחה, משרד הרווחה, "הצעה לתוכנית טיפול בבעיית הזנות בישראל", מאי 2006. התקבל מנחום עידו, דובר משרד הרווחה, ב-18 ביוני 2006.

למעון נעול.¹⁴ לדברי עידו, הטיפול הניתן לבני נוער אשר סבלו מהתעללות מינית ומגילוי עריות אינו מספיק: כיום בני נוער אשר מצבם אינו מוגדר קשה בעקבות הפגיעה בהם אינם זוכים לכל טיפול או מעקב.¹⁵ כאמור לעיל, אוכלוסייה זו מועדת להידרדרות לזנות, ועל כן ליווי בני הנוער והטיפול בהם נחוצים כדי למנוע את ההידרדרות.

הטיפול הסוציאלי במשרד הרווחה ניתן אך ורק למי שמעוניין לקבלו, ואינו ניתן בכפייה. המשרד אינו נוקט שום פעולה יזומה לאיתור נשים בוגרות במקומות הזנות לשם מתן טיפול. אם אשה בוגרת העוסקת בזנות תפנה ללשכת הרווחה בבקשת טיפול כלשהו, כגון טיפול בילד או שיקומה החברתי והנפשי, המשרד ישתדל לתת לה את הטיפול המרבי כדי שתוכל להשתקם ולעזוב את העיסוק בזנות.¹⁶ עם זאת, העובדים הסוציאליים המטפלים במקרים אלו לא קיבלו הכשרה ייעודית לטיפול בנושא.¹⁷

3.3. משרד הבריאות¹⁸

משרד הבריאות מפעיל שתי מרפאות למחלות מין המטפלות באופן ייעודי בעוסקים בזנות, בתל-אביב ובחיפה.

מרפאת המין ברחוב לוינסקי בתל-אביב מטפלת באופן ייעודי בעוסקים בזנות לצד פעילויות אחרות של המרפאה. הטיפול בעוסקים בזנות נעשה במסגרת **פרויקט מרפאה ניידת**, שבו –

- **מרפאת רחוב** – מרפאה ניידת היוצאת לאתרים פתוחים של עיסוק בזנות, מאתרת נשים העוסקות בזנות ומביאה אותן למרפאה לצורך בדיקות וטיפול במחלות מין. לצד אנשי מקצוע ומתנדבים חברה בצוות המרפאה הניידת מכורה נקייה שעסקה בעבר בזנות. הצוות גם מפנה נשים העוסקות בזנות לשירותי טיפול ושיקום, כגון מעון גמילה והיחידה לדרי רחוב. **צוות המרפאה מציין שיש מחסור בשירותי טיפול המתאימים לעוסקים בזנות.**

- **תמיכה וקידום בריאות לנשים העוסקות בזנות** – בדצמבר 2005 החלה הקמה של קבוצת נשים שורדות זנות. הקבוצה מיועדת לנשים שעסקו בזנות בעבר או עוסקות בזנות בהווה, ומטרתה לשפר את יכולתן של הנשים להבטיח את בריאותן. הצוות מתקשה להביא נשים להשתתף בקבוצה, וכיום משתתפות בה חמש נשים, שכולן הגיעו אליה מקבוצות של מכורים אנונימיים.

מרפאת לוינסקי מתעתדת להפעיל בעתיד הקרוב תוכנית נוספת, המכונה **"מרחב בריאות נשים"**. גם היא תפעל לקרב את העוסקות בזנות אל שירותי הבריאות, תחילה באמצעות מפגשים לא פורמליים בזירת העיסוק בזנות ואחר כך באמצעות עבודה קבוצתית במרפאה עצמה ושילוב בוגרות התהליך בפנייה לנשים העוסקות בזנות.

¹⁴ נחום עידו, דובר משרד הרווחה, תכתובת דואר אלקטרוני, 18 ביוני 2006.

¹⁵ נחום עידו, דובר משרד הרווחה, שיחת טלפון, 19 ביוני 2006.

¹⁶ נחום עידו, דובר משרד הרווחה, תכתובת דואר אלקטרוני, 18 ביוני 2006.

¹⁷ נחום עידו, דובר משרד הרווחה, שיחת טלפון, 19 ביוני 2006.

¹⁸ מירי כהן, עוזרת בכירה למנכ"ל, משרד הבריאות, תכתובת דואר אלקטרוני, 20 ביוני 2006, מספר אסמכתא 17 – 48705 / 105 (מ).

מרפאת המין של לשכת הבריאות חיפה – מרפאת המין מתנהלת בשיתוף ארגון "אישה לאשה", ועורכת סיורים בבתי בושת בעיר ובזירות פתוחות שבהן מתקיימת זנות. בסיורים נשות מקצוע משוחחות עם נשים ומחלקות להן חומר הסברה בנושא מניעת מחלות ואפשרויות שיקום.

בכל הנוגע למתן טיפול נפשי לעוסקים בזנות, אף שרבים מהם סובלים מנזקים נפשיים בשל עיסוקם, אין בבת-החולים הפסיכיאטריים טיפול מיוחד בעבורם.

3.4. עמותת "עלם" ועיריית תל-אביב-יפו – פרויקט "ערים בלילה"

עמותת "עלם" מפעילה בתל-אביב, בשיתוף עם עיריית תל-אביב-יפו, את פרויקט "ערים בלילה" – תוכנית שיקומית טיפולית למען בני נוער העוסקים בזנות. צוות הפרויקט מגיע אל בני הנוער העוסקים בזנות ופועל לצמצם את הנזק אשר עיסוקם גורם להם ולסייע להם להשתלב מחדש בקהילה. בפרויקט קו סיוע ארצי העומד לרשותם של קטינים העוסקים בזנות, מערך טיפול פרטני ומרכז יום המעניק לבני הנוער מחסה מחיי הרחוב ומספק להם צרכים בסיסיים כמו מזון וצורכי היגיינה. בצוות הפרויקט מספר מצומצם של אנשי מקצוע, והם מלווים במתנדבים אשר קיבלו הכשרה מקצועית מתאימה. תהליך הטיפול והשיקום מותאם לכל נער או נערה באופן אישי, וכולל סיוע וייעוץ, הכוון תעסוקתי, לימודים ופתרון לינה. בשנת 2005 טופלו בפרויקט 137 נערים ונערות.¹⁹

4. פרויקט SAGE בסן-פרנסיסקו כמודל לטיפול בבעיית הזנות²⁰

בסן-פרנסיסקו פועל פרויקט Standing Against Global Exploitation – SAGE, הפועל להפסקת ניצול מיני של ילדים ומבוגרים למטרות רווח. את הפרויקט הקימה בשנת 1992 זונה לשעבר, וייחודו הוא שבצוות המפעיל אותו משולבים עובדים לשעבר בתעשיית המין. בפרויקט מעורבים גורמי אכיפת החוק, בריאות הציבור, שירותי רווחה וארגונים פרטיים, והוא נועד לתת מענה כוללני ומניעתי לבעיית הזנות. בפרויקט פועלות התוכניות האלה:

- **תוכנית להתערבות מוקדמת בזנות** – התוכנית מופעלת בשיתוף משרד התובע המחוזי של סן-פרנסיסקו, ומיועדת למורשעים בזנות אשר עדיין לא נשלחו למאסר. המורשעים משתתפים בתוכנית במקום להישלח לכלא, ובמסגרתה הם מופנים לייעוץ ולשיקום ומקבלים סיוע משפטי והכוונה מקצועית.
- **ייעוץ של עמיתים** – המשתתפים בתוכנית מקבלים ליווי והכוונה של בוגרי הפרויקט, אשר היו בעצמם מעורבים בעבר בתעשיית המין.
- **מרכז טראומה ושיקום** – נועד לטפל בפגיעות הפיזיות והנפשיות שאוכלוסייה זו סובלת מהן.
- **פרויקט למאבק בסחר לצורכי מין** באמצעות הסברה וחינוך.

¹⁹ עמותת "עלם", דוח לשנת 2005, בתוך: http://www.elem.org.il/lm/files/articlefile_1150372887216.pdf, תאריך כניסה: 19 ביוני 2006.

²⁰ מתוך אתר האינטרנט של הפרויקט, www.sageproject.org, תאריך כניסה: 19 ביוני 2006.

- **שירותי ייעוץ לטראומה לנשים המשתתפות בתוכניות שיקום אחרות.**
  - **תוכנית בריאות, המשלבת רפואה קונבנציונלית ורפואה משלימה.**
  - **שירותי בריאות הנפש.**
  - **טיפול בנוער – טיפול חיצוני בנוער שאינו במאסר, טיפול בבנות נוער אסירות וטיפול במסגרת משפחתית.**
  - **מקלט לנערות מנוצלות מינית.**
  - **טיפול ייעודי לגברים בתעשיית המין.**
  - **"בתי-ספר" ללקוחות תעשיית המין, שבהם מוסברים ההיבטים השליליים של התעשייה.**
  - **פעילויות נוספות: הכוונה מקצועית וטיפול באומנות.**
- הפרויקט משמש מודל ומופעל במקומות נוספים בארה"ב.

5. הצעת תוכנית לטיפול בתופעת הזנות בישראל

התפיסה הרווחת בממסד בישראל היא שרבות מהנשים העוסקות בזנות פונות אליה מתוך בחירה (זולת מקרים של סחר בנשים), ועל כן אין צורך לטפל בבעיה. גורמים שונים מבקרים תפיסה זו. במחקר איכותני של ענת גור מהרשות לשיקום האסיר עלה כי רוב רובן של הנשים לא פנו לעסוק בזנות מתוך בחירה, אלא מתוך כפייה – של הסרסור או הבעל המשמש כסרסור. גם כאשר אין כפייה כגון זו, הפנייה לזנות נעשית מתוך מצוקה כלכלית והעדר אפשרויות תעסוקה אחרות.²¹ ממחקר משווה על זנות בתשע מדינות עלה כי רוב העוסקים בזנות (89%) רצו לעזוב את העיסוק בה. עם זאת, מהמחקר של גור עלה כי פעמים רבות נשים שמנסות לעזוב את הזנות נתקלות בתגובה אלימה.²²

מכל האמור לעיל עולה כי יציאה מהזנות מצריכה מערך מסייע מקיף בתחומים האלה: דיור, הכשרה לעבודה, גמילה מסמים, סיוע נפשי של פסיכולוגים ושל נשים שחוו חוויה דומה, עזרה משפטית, סיוע בטיפול בילדים והגנה פיזית מסרסורים.²³

ציפי נחשון-גליק ממשרד הרווחה וענת גור מהרשות לשיקום האסיר גיבשו **תוכנית לטיפול בבעיית הזנות בישראל** שבה המרכיבים האלה:²⁴

²¹ ראו למשל: ענת גור, תקציר מחקר "חוויתן של נשים שעסקו בזנות רחב בישראל", אוקטובר 2004. הוגש לוועדה לקידום מעמד האשה לקראת דיון בנושא הזנות בישראל והתעלמות הממסד ביוני 2006; עדי עוז, "נשים אובדות", העיר, 9 ביוני 2006.

²² ענת גור, תקציר מחקר "חוויתן של נשים שעסקו בזנות רחב בישראל", אוקטובר 2004. הוגש לוועדה לקידום מעמד האשה לקראת דיון בנושא הזנות בישראל והתעלמות הממסד ביוני 2006.

²³ אמיליה קופמן, מכון "תודעה", "מהי הזנות, תובנה לתוך קהילת הנשים בזנות, תיאור מצב". התקבל מעידית הראל-שמש, דוברת מכון "תודעה", ב-15 ביוני 2006.

²⁴ ענת גור, יועצת ארצית לשיקום אסירות, הרשות לשיקום האסיר, וציפי נחשון-גליק, מפקחת ארצית – אלימות במשפחה, משרד הרווחה, "הצעה לתוכנית טיפול בבעיית הזנות בישראל", מאי 2006. התקבל מנחום עידו, דובר משרד הרווחה, ב-18 ביוני 2006.

- מקלט טיפולי להוצאת נשים ממעגל הזנות, שימש מסגרת המאפשרת מתן קורת גג וטיפול לפרק זמן ממושך לנשים העוסקות בזנות. המקלט ייתן מענה אינטנסיבי מקיף בשלב היציאה מהזנות.
  - דירות חירום ללינה זמנית לנשים העוסקות בזנות. הדירות ישמשו מקלט זמני לנשים אשר עדיין אינן מעוניינות לצאת ממעגל הזנות, אולם זקוקות לסיוע חירום בנקודות זמן מסוימות.
  - מרכזי יום טיפוליים – מסגרות טיפוליות אינטנסיביות אשר יופעלו במסלול בוקר יומי או במסלול ערב. מרכזי היום יספקו טיפול נפשי פרטני וקבוצתי, סיוע ברכישת מיומנויות בסיסיות, בהשלמת השכלה, ברכישת הרגלי עבודה ובשילוב בתעסוקה, הכוונה וייעוץ בתחומי היום-יום ועוד.
  - נידת לאיתור נשים העוסקות בזנות, שמטרתה לתת מענה רפואי מיידי לנשים ולהפנותן לטיפול אינטנסיבי.
  - בניית מערך הסברה ומניעה לציבור, הן לבני נוער ולאוכלוסייה הבוגרת (שהיא קהל הלקוחות של תעשיית המין), הן לאנשי מקצוע העוסקים בתחום.
  - שינויי חקיקה – מיגור תופעת הזנות על-ידי חקיקה שתאסור קנייה של אדם אחר לצורך מין.
- עלות התוכנית מוערכת ב-2,740,000 ש"ח, והיא עדיין לא הגיעה לכלל דיון והחלטה במשרד הרווחה.